

ששולט על כל הפשפים, הראה לו סוף הכל, וכי יש להם רשות לזמן רחוק. אמר רבי יצחק, עין ראה, ודברים נאמרו מאותו שעומד עליו, והרי פרשוה. וישא משלו ויאמר. מי שיש לו לומר. מה הטעם? בשביל שלא יתקיימו דברי געל ברצון עליון, (ובשביל שיתקיימו דברים שלמעלה) בדעת עליונה בתורה.

אראנו ולא עתה, שהרי דברים אלו - מהם התקיימו באותו זמן, ומהם לאחר זמן, ומהם בזמן מלך המשיח. שנינו, עתיד הקדוש ברוך הוא לבנות את ירושלים ולהראות כוכב אחד קבוע נוצץ בשבעים רצעים, ובשבעים רוחות מאירות ממנו באמצע הרקיע, ויכלעו בו שבעים כוכבים אחרים, ויהא מאיר ולוהט שבעים יום.

וביום הששי יראה בכ"ה לחדש הששי, ויתפנס ביום השביעי לסוף שבעים יום. יום ראשון יראה בעיר (אחת) של רומא, ואותו יום יפלו שלש חומות עליונות מאותה עיר של רומי, והיכל גדול יפל, ושליט אותה העיר ימות. אז יתפשט אותו כוכב להראות בעולם, ובאותו זמן יתעוררו קרבות חזקים בעולם לכל ארבעה צדדים, ונאמנה לא תמצא ביניהם.

ובאמצע העולם, פשיאיר אותו כוכב באמצע הרקיע, יקום מלך אחד גדול ושולט בעולם, ויתגאה רוחו על כל שאר המלכים, ויעורר קרבות בשני צדדים ויתגבר עליהם.

וביום שיפרא (שיתבסס) הכוכב, תזדעזע הארץ הקדושה ארבעים וחמשה מילים סביב המקום שבו היה בית המקדש, ותתגלה מערה אחת מתחת הקרקע. ומאותה

להו רשותא לזמן רחיק. אמר רבי יצחק, עינא חמא, ומלין אתמריו מההוא דקאים עליה, והא אוקמוה. וישא משלו ויאמר. מאן דאית ליה למימר. מאי טעמא. בגין דלא יתקיימון מלין דגעלא, ברעותא עלאה, (ס"א ובגין דיתקיימון מלין דלעילא) בדעתא עלאה באורייתא.

אראנו ולא עתה, (במדבר כד) דהא מלין אלין מנייהו אתקיימו בההוא זמנא, ומנייהו לבתר, ומנייהו בזמנא דמלכא משיחא. תנן, זמין קדשא ברין הוא למבני ירושלים, ולאחזאה חד ככבא קביעא, מנצצא בע' רהטין, ובע' זיקין נהרין מגיה באמצעות רקיע, וישתאלון ביה ע' ככבין אחרנין, ויהא נהיר ולהיט ע' יומין.

וביומא שתיתאה, יתחזי בכ"ה יומין לירחא שתיתאה, ויתכניש ביומא שביעאה, לסוף ע' יומין, יומא קדמאה יתחזי בקרפא (תרא) דרומא. וההוא יומא ינפלו ג' שורין עלאין מההיא קרפא דרומי, והיכלא רברבא ינפול, ושליטא דההיא קרפא ימות. כדן יתפשט ההוא ככבא לאתחזאה בעלמא. ובההוא זמנא יתעורון קרבין תקיפין בעלמא, לכל ארבע סטרין, ומהימנותא לא ישתפח בינייהו.

ובאמצעות עלמא, פד יתנהיר ההוא ככבא באמצעות רקיעא. יקום מלכא חד רב ושליט בעלמא, ויתגאה רוחיה על כל מלכין, ויתער קרבין בתרין סטרין, ויתגבר עלייהו.

וביומא דיתברי (ס"א דיתבסי) ככבא, יזדעזע ארעא קדישא מ"ה מילין, סחרניה אתר דהוה בי מקדשא. ומערפא חדא מן תחות ארעא יתגלי. ומההיא מערפא יפוק אשא

מַעֲרָה תִּצָּא אֶשׁ חֲזָקָה לְשֹׁרֶף אֶת הָעוֹלָם. וּמֵאוֹתָהּ מַעֲרָה יִגְדֹּל עוֹף (עוף) אֶחָד גָּדוֹל עֲלִיּוֹן שִׁישְׁלֹט בְּכָל הָעוֹלָם, וְלוֹ תִּתֶּנּוּ הַמְּלָכוֹת. וְקֹדוֹשִׁים עֲלִיּוֹנִים יִתְכַּסּוּ אֵלָיו, וְאֵז יִתְגַּלֶּה מִלֶּךָ הַמְּשִׁיחַ בְּכָל הָעוֹלָם, וְלוֹ תִּתֶּנּוּ הַמְּלָכוֹת.

וּבְנֵי הָעוֹלָם, בְּשַׁעַר שִׁיתְגַּלֶּה, יִהְיוּ נִמְצָאִים בְּצִרָה אַחֵר צִרָה, וְשׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְגַּבְּרוּ, אֵז יִתְעוֹרֵר רוּחַ הַמְּשִׁיחַ עֲלֵיהֶם וְיִכְרִית לְאָדָם הַרְשָׁעָה, וְכָל אֶרֶץ שְׂעִיר יִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל. אֵז שְׂעִיר יִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל. זֶהוּ שְׂכָתוֹב, וְהִנֵּה אָדָם יִרְשֶׁה וְהִנֵּה יִרְשֶׁה שְׂעִיר אִיכּוּר. אוֹיְבָיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְאֵז - וְיִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל. וּבִזְמַן הַהוּא יָקִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַתִּים שֶׁל עֲמוֹ וְיִשְׁתַּפַּח מֵהֶם הַמָּוֶת. זֶה שְׂכָתוֹב (תהלים קיח) יִמִּין ה' עֲשֶׂה חֵיל. לֹא אָמוּת כִּי אֲחִיָּה. וְכָתוּב (עובדיה א) וְעָלוּ מוֹשְׁעִים וְגו' (זכריה יד) וְהִנֵּה יְיָ לְמִלְחָה. אָמַר רַבִּי אֲבָא, מֵהוּ שְׂכָתוֹב (ישעיה נה) כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו'. אֶלָּא כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו'? אֶלָּא כְּאִשֶּׁר יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת, שְׂכִינָה יוֹצֵאת עִמָּהֶם וְעִמָּהּ יֵצְאוּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ. שְׁשׁוֹן - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר - זֶה צָדִיק. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם נא) שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצָא בָּהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צָדִיק שְׁשׁוֹן אֶקְרִי. וּמִן שְׁשׁוֹן, וּמִיּוֹם שֶׁנִּסְתַּל יִשְׂרָאֵל נִפְלָה בְּגָלוּתוֹ, נִמְנָעוּ בְּרָכוֹת מִלְּרֹדֶת לְעוֹלָם מִזֶּה הַצָּדִיק. בְּזִמַּן הַהוּא מֵה כָּתוּב? (ישעיה יב) וְשִׂאֲבַתְּ מִים בְּשִׁשְׁשׁוֹן. זֶה צָדִיק. מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה - אֵלֹהֵי אֲבָא וְאֲמָא. דְּבָר אַחֵר, אֵלֹהֵי נִצְחָה וְהוֹדֵד, וְהַכֹּל מִמְּקוֹרוֹת עֲמָקִים הַנוֹכְעִים. וְאֵז, (שם) וְאֲמַרְתָּ בְּיָוֶם הַהוּא אוֹדֶה ה' וְגו', צִהְלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְגו'. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. מִלֶּךָ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

תְּקִיפָא לְאוּקְדָא עֲלָמָא. וּמֵהֵהִיא מַעֲרָתָא יִסְגִי חַד עוֹפָא (ס"א ענפא), רַבְרַבָּא עֲלָא, דִּישְׁלֹט בְּכָל עֲלָמָא, וְלִיה אֲתִיְהִיב מְלָכוּתָא. וְקִדְשֵׁי עֲלִיּוֹנִין יִתְפַּנְּשׁוּן גִּבְיָהּ. וְכִדִּין יִתְגַּלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּכָל עֲלָמָא, וְלִיה אֲתִיְהִיב מְלָכוּתָא. וּבְנֵי עֲלָמָא בְּשַׁעַתָּא דִּיתְגַּלִּי, יִהוֹן מְשַׁתְּפַחִין בְּעִקְתָּא בְּתַר עִקְתָּא. וְשׁוֹנְאֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל יִתְגַּבְּרוּן, כִּדִּין יִתְעַר רוּחָא דְמְשִׁיחָא עֲלֵיהוּ, וְיִשְׁיִצִי לְאָדָם חֲיִיבָא, וְכָל אֶרֶץ דְשְׂעִיר יוֹקִיד בְּנוּרָא. כִּדִּין כְּתִיב, וְיִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְהִנֵּה אָדָם יִרְשֶׁה וְהִנֵּה יִרְשֶׁה שְׂעִיר אִיכּוּר. אוֹיְבָיו דִּישְׂרָאֵל. וְכִדִּין וְיִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל. וּבִהֵהוּא זְמַנָּא, יָקִים קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַתִּיא דְעַמִּיָּה, וְיִתְנַשִּׁי מִנְהוֹן מִיתָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קיח) יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל. לֹא אָמוּת כִּי אֲחִיָּה. וְכָתִיב (עובדיה א) וְעָלוּ מוֹשְׁעִים וְגו'. וְכִדִּין (זכריה יד) וְהִנֵּה יְיָ לְמִלְחָה.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָאִי דְכְּתִיב, (ישעיה נה) כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו'. אֶלָּא כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו'. אֶלָּא כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו'? אֶלָּא כְּאִשֶּׁר יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת, שְׂכִינָתָא נִפְקָא עִמָּהוֹן, וְעִמָּהּ יִפְקוּן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נא) כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ. שְׁשׁוֹן דָּא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר דָּא צָדִיק. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נה) שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצָא בָּהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צָדִיק שְׁשׁוֹן אֶקְרִי. וּמִן יוֹמָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל נִפְלָת בְּגָלוּתָא. אֲתִמְנָעוּ בְּרַפְּן מִלְּנַחְתָּא לְעֲלָמָא מֵהֵאִי צָדִיק. בִּהֵהוּא זְמַנָּא מֵה כְּתִיב, (ישעיה יב) וְשִׂאֲבַתְּ מִים בְּשִׁשְׁשׁוֹן, דָּא צָדִיק. מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה, אֵלִין אֲבָא וְאֲמָא. דְּבָר אַחֵר, אֵלִין נִצְחָה וְהוֹדֵד. וְכָלֵא מִמְּבוּעֵי נְבִיעֵין עֲמִיקָן. כִּדִּין (ישעיה יב) וְאֲמַרְתָּ בְּיָוֶם הַהוּא אוֹדֶה יְיָ וְגו', צִהְלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְגו'. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלּוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.